

چگونه می توان یاد صد سال شعر خراسان را زنده نگه داشت؟

مرضیه الهی خیبری

آموزگار آموزش و پرورش ناحیه ۱ مشهد، مدرک کارشناسی آموزش زبان و ادبیات فارس، دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید بهشتی مشهد

چکیده

در این مقاله سعی شده است که مرحوم گلشن آزادی معرفی، و زحمات بی دریغ او به ادبیات خراسان به بیان در آید. سؤال چگونه می توان یاد صد سال شعر خراسان را زنده نگه داشت؟ در این تحقیق، راه، را برای بیان مسئله ای می گشاید، که نیاز به پیشینه ای تقریباً مناسب دارد. این نوشتار ادبی، با شناساندن مقالات و کتاب های استاد، و معرفی اثر بیاد ماندنی او به نام گلشن ادب (صد سال شعر خراسان) پرداخته شده است. برای شما هم خواندن خدمات، زحمات و همراهی های بی دریغ بعضی اشخاص که گاهی برای معرفی او و این اثر تاریخی برداشته اند؛ خالی از لطف نخواهد بود. در این مقاله. با روشی کاملاً متفاوت، به مقایسه ی تذکره نویسان قبل و بعد گلشن آزادی پرداخته شده است. در نوشتار پیش رو، با به تصویر کشیدن نگاه ادبی و سیاسی شاعر، تلاش شده است، تا با کلام اندیشمندانه ای از افرادی نام آشنا در وصف کمالات و این مرد بزرگ، ثبات قدم و خط مشی مقاله را بسوی هدف، که همان زنده کردن یاد گلشن است سوق داده شود. در نوشتن این چند صفحه دانشپژوهی جوان تمام توان خود را برای رساندن پیام هدف متعالی نویسنده، بکار بسته است. تا شاید بتواند گامی بلند برای خارج کردن نام استاد از قفسه های خاموش کتابخانه ها و جلوس این نام بر سردر محافل، خیابان ها و مجالس بزرگداشت ادبی ایران و جهان، بر دارد.

کلید واژه: مرحوم آزادی، صد سال شعر خراسان، تذکره، گلشن